

بخش ششم

آموزهٔ کلیسا و وسایل فیض

ماهیت کلیسا

۱- تعریف کلی کلیسا

واژه اصلی در عهدعتیق برای کلیسا از فعلی به معنای «فرا خواندن» و واژه اصلی در عهدجدید از فعلی به معنای «فرا خواندن برای خدمتی فوری» مشتق گردیده است. هر دو واژه به کلیسا به عنوان جماعتی اشاره می کنند که از سوی خدا فراخوانده شده اند.

معانی مختلف کلیسا در عهدجدید

این واژه اغلب اشاره به کلیسای محلی دارد، چه برای پرستش جمع شده باشند و چه به منظور دیگری (اعمال ۵:۱۱؛ ۱۱:۲۶؛ رومیان ۱۶:۴؛ اقرنتیان ۱۱:۱۸؛ ۱۶:۱). در بعضی موارد به کلیسای خانگی یا «کلیسایی که در خانه» بعضی از اشخاص است، دلالت می کند (رومیان ۱۶:۵، ۲۳؛ اقرنتیان ۱۶:۱۹؛ کولسیان ۴:۱۵). در معنایی جامع و فراگیر، منظور تمام ایمانداران، در آسمان و بر زمین می باشد (افسیسیان ۱:۲۲؛ ۳:۱۰، ۲۱؛ ۲۳:۵؛ کولسیان ۱:۱۸، ۲۴).

ماهیت اساسی کلیسا

دیدگاه کلیسای کاتولیک و کلیساهای پروتستان در مورد ماهیت بنیادی کلیسا با یکدیگر متفاوت است. اولی ماهیت کلیسا را امری بیرونی و تشکیلاتی و دیدنی (مرئی) تلقی می کند که عمدتاً متشکل است از کشیش

به همراه رتبه‌های بالاتر اسقفان، اسقفان اعظم، کاردینالها و پاپ. کلیساهای پروتستان این معنا و مفهوم بیرونی کلیسا را رد می‌کنند و ماهیت کلیسا را در اجتماع روحانی و غیر قابل رؤیت مقدسین می‌جویند. کلیسا در ماهیت بنیادین خود شامل تمام ایمانداران اعصار مختلف می‌گردد و بس. کلیسا در واقع بدن روحانی عیسی مسیح است که در آن هیچ جایی برای غیر ایمانداران وجود ندارد.

تمایزات به کار رفته برای کلیسا

به‌هنگام بحث در مورد کلیسا بطور عام، می‌باید چندین تمایز را مد نظر داشت. (۱) کلیسای در حال جنگ و کلیسای پیروزمند. کلیسا به‌گونه‌ای که اکنون در این کره خاکی وجود دارد، کلیسای در حال جنگ است که برای یک جنگ مقدس دعوت شده و عملاً درگیر آن نیز می‌باشد. از طرف دیگر کلیسا در آسمان، کلیسای پیروزمند است که در آن، تاج نخل پیروزی جایگزین شمشیر گردیده است. (۲) کلیسای دیدنی و نادیدنی. تا زمانی که کلیسا بر روی زمین قرار دارد، این تمایز وجود خواهد داشت، چراکه کلیسا در ماهیت روحانی خود نادیدنی است و تعیین دقیق این که چه کسی متعلق به کلیساست و چه کسی نیست، غیر ممکن است؛ اما کلیسا در اعتراف و سلوک اعضایش، و در خدمت کلام و آیین‌های مقدس، و در سازمان بیرونی و چگونگی اداره‌اش، دیدنی می‌گردد. (۳) کلیسا به‌عنوان ارگانیزم و به‌عنوان نهاد. این وجه تمایز فقط برای کلیسای دیدنی به کار می‌رود. کلیسا به‌عنوان ارگانیزم (وجود زنده) به‌واسطه زندگی اشتراکی ایمانداران و دشمنی‌شان با دنیا قابل دیدن است؛ همچنین به‌عنوان یک نهاد یا سازمان که دارای مناصب است و کلام و آیینها را به‌جا می‌آورد، و شکلی از حکومت یا مدیریت را داراست، قابل رؤیت می‌باشد.

تعاریف کلیسا

کلیسای نادیدنی را می‌توان اجتماع یا گروه برگزیدگان دانست که از سوی روح خدا فراخوانده شده‌اند، و یا به بیانی ساده، می‌توان آن را مشارکت ایمانداران دانست. در تعریف کلیسای دیدنی می‌توان گفت که آن اجتماع اشخاصی است که ایمان حقیقی را اعتراف می‌کنند و نیز فرزندان ایشان. اشاره به این نکته ضروری است که عضویت در آنها در همه جهات مشابه یکدیگر نمی‌باشد.

۲- ویژگی‌ها و مشخصه‌های بیرونی کلیسا

بطور خاص برای کلیسا سه ویژگی و همچنین سه مشخصه بیرونی وجود دارد.

ویژگی‌های کلیسا

این سه ویژگی عبارتند از: (۱) اتحاد و یگانگی آن. بر اساس دیدگاه کلیسای کاتولیک، این اتحاد و یگانگی مربوط به تشکیلات معظم و گسترده جهانی می‌گردد، اما مطابق دیدگاه کلیساهای پروتستان، مربوط به اتحاد و یگانگی بدن روحانی عیسی مسیح است. (۲) تقدس. کلیسای کاتولیک تقدس کلیسا را در تقدس اصول جزئی، اصول اخلاقی، عبادات، و نظم و مقررات آن می‌داند. اما کلیساهای پروتستان تقدس کلیسا را در اعضای کلیسا می‌داند که در مسیح و در اصول اخلاقی و در برخورداری از حیات جدید مقدس شده‌اند، حیاتی که منتهی به تقدس کامل می‌گردد. (۳) جامع بودن (کاتولیک بودن). کلیسای کاتولیک بطور خاص این موضوع را از آن خود می‌داند چرا که کلیساهای آن در تمام نقاط جهان پخش شده و تعداد اعضای آن از کل اعضای بقیه فرقه‌های مسیحی بیشتر است. کلیساهای پروتستان ادعا می‌کنند که کلیسای نادیدنی به دلیل اینکه شامل تمام

ایمانداران در تمام اعصار می‌گردد کلیسای جامع (کاتولیک) واقعی می‌باشد.

مشخصه‌های بیرونی

ویژگی‌ها اساساً مربوط به کلیسای نادیدنی می‌گردد، اما مشخصه‌ها به کلیسای دیدنی و مرئی مربوط گشته و باعث تشخیص کلیسای حقیقی از دروغین می‌گردد. برای کلیسای دیدنی سه مشخصه وجود دارد که عبارتند از: (۱) موعظه واقعی کلام خدا. این مهم‌ترین مشخصه کلیساست (ایوحنا ۴:۱-۳؛ ۲ یوحنا ۹). منظور این نیست که موعظه می‌باید کامل و عاری از خطا باشد، بلکه می‌باید کاملاً مطابق اصول بنیادین مسیحیت بوده، راهنمای ایمان و عمل باشد. (۲) اجرای صحیح آیینها. آیینها و مراسم ممکن نیست از کلام منفک گردند، همانطور که در کلیسای کاتولیک مرسوم است، و می‌باید بوسیله خادمین رسمی (مجاز) طبق رسم و سنت الهی و فقط برای ایمانداران و فرزندان آنها انجام گیرند (متی ۱۹:۲۸؛ مرقس ۱۶:۱۶؛ اعمال ۲:۴۲؛ اقرنتیان ۱۱:۲۳-۳۰). (۳) اجرای درست انضباط و نظم کلیسایی. این امر برای حفظ اصالت و خلوص تعلیم و محافظت از پاکی و قدوسیت مراسم و آیینها ضروری است. کلام خدا بر این امر تأکید دارد (متی ۱۸:۱۸؛ اقرنتیان ۵:۱-۵، ۱۳؛ ۳۳:۴، ۴۰؛ مکاشفه ۲:۱۴، ۱۵، ۲۰).

آیاتی برای حفظ کردن در باره موضوعات مورد بحث:

الف: اتحاد و یگانگی کلیسا

یوحنا ۱۰:۱۶ «و مرا گوسفندان دیگر هست که از این آغل نیستند باید آنها را نیز بیاورم و آواز مرا خواهند شنید و یک گله و یک شبان خواهند شد».

یوحنا ۲۰:۱۷ «و نه برای اینها فقط سؤال می‌کنم بلکه برای آنها نیز که بوسیله کلام ایشان به من ایمان خواهند آورد».

افسیان ۴:۴-۶ «یک جسد هست و یک روح چنانکه نیز دعوت شده‌اید در یک امید دعوت خویش یک خداوند یک ایمان یک تعمیم یک خدا و پدر همه که فوق همه و در میان همه و در همه شما است».

ب: تقدس کلیسا

خروج ۱۹:۶ «و شما برای من مملکت کهنه و امت مقدس خواهید بود».

۱ پطرس ۲:۹ «لکن شما قبیله برگزیده و کهنات ملوکانه و امت مقدس و قومی که ملک خاص خدا باشد هستید تا فضائل او را که شما را از ظلمت به نور عجیب خود خوانده است اعلام نمایید».

ج: جامع بودن کلیسا

مزمور ۸:۲ «از من درخواست کن و امتها را به میراث تو خواهم داد و اقصای زمین را ملک تو خواهم گردانید».

مکاشفه ۷:۹ «و بعد از این دیدم که اینک گروهی عظیم که هیچ کس ایشان را نتواند شمرد، از هر امت و قبیله و قوم و زبان در پیش تخت و حضور بره به جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های نخل به دست گرفته، ایستاده‌اند».

د: لزوم پیروی صمیمانه از حقیقت

۲ تیموتاؤس ۱:۱۳ «نمونه‌ای بگیر از سخنان صحیح که از من شنیدی در ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است».

۲ تیموتاؤس ۲:۱۵ «و سعی کن که خود را مقبول خدا سازی عاملی که خجل نشود و کلام خدا را بخوبی انجام دهد».

تیطس ۱:۲ «اما تو سخنان شایسته تعلیم صحیح را بگو که مردان پیر هشیار و باوقار و خرداندیش و در ایمان و محبت و صبر صحیح باشند».

ه: ضرورت اجرای صحیح مراسم و آیینها

اعمال ۴:۱۹، ۵ «پولس گفت یحیی البته تعمید توبه می‌داد و به قوم می‌گفت به آن کسی که بعد از من می‌آید ایمان بیاورید یعنی به مسیح عیسی چون این را شنیدند به نام خداوند عیسی تعمید گرفتند».

اقرنتیان ۲۸:۱۱-۳۰ «اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند از این سبب بسیاری از شما ضعیف و مریض‌اند و بسیاری خوابیده‌اند».

و: ضرورت انضباط و نظم کلیسایی

متی ۱۹:۱۶ «و کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌سپارم و آنچه بر زمین ببندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین گشایی در آسمان گشاده شود».

تیطس ۳:۱۰، ۱۱ «و از کسی که از اهل بدعت باشد بعد از یک دو نصیحت اجتناب نما چون می‌دانی که چنین کس مرتد و از خود ملزم شده در گناه رفتار می‌کند».

برای مطالعه بیشتر

الف: آیا کلیسا پیش از پنطیکاست وجود داشت؟
(متی ۱۷:۱۸؛ اعمال ۷:۳۸).

ب: آیا لغت «کلیسا» هرگز در عهدجدید بصورت مفرد برای اشاره به گروهی از کلیساها به کار رفته است (اعمال ۹:۳۱)؟

ج: در کلیسای قرن‌تس چه دلایلی برای انضباط کلیسایی وجود داشت؟
(اقرنتیان ۵:۱-۵، ۱۳؛ ۱۱:۱۷-۳۴؛ ۲قرنتیان ۲:۵-۱۱).

سؤالاتی برای مرور مطالب

- ۱- معنی کلمه «کلیسا» در کتاب مقدس بر اساس واژه‌ای که از آن مشتق شده است، چیست؟
- ۲- این لغت در عهد جدید چه معانی متفاوتی دارد؟
- ۳- تفاوت کلیسای کاتولیک و پروتستانها در مورد ماهیت کلیسا در چیست؟
- ۴- تفاوت کلیسای در حال جنگ و کلیسای پیروزمند در چیست؟
- ۵- برای چه کلیسایی تمایز «دیدنی و نادیدنی» به کار می‌رود؟
- ۶- از چه جنبه‌ای کلیسا نادیدنی (غیر قابل رؤیت) نامیده شده است؟
- ۷- چه تفاوتی بین کلیسا به عنوان یک ارگانیزم (وجود زنده) و یک سازمان یا نهاد وجود دارد؟
- ۸- کلیسای دیدنی و نادیدنی را چگونه می‌توانیم تعریف کنیم؟
- ۹- ویژگی‌های کلیسا را نام ببرید و بگویید که دیدگاه مادر مورد آنها چه تفاوتی با دیدگاه کلیسای کاتولیک دارد؟
- ۱۰- مشخصه‌های کلیسا چیست و در جهت چه هدفی عمل می‌کنند؟
- ۱۱- مشخصه‌های کلیسا، مربوط به کلیسای دیدنی می‌گردد یا کلیسای نادیدنی؟
- ۱۲- برداشت و دیدگاه ما در مورد موعظه واقعی کلام خدا باید چه باشد؟
- ۱۳- چه چیزهایی مربوط به اجرای صحیح مراسم و آیینها می‌گردد؟
- ۱۴- ضرورت انضباط کلیسایی در چیست؟

اداره و اقتدار کلیسا

مسیح سر کلیسا و منشأ تمامی اقتدار آن می باشد (متی ۲۳:۱۰؛ یوحنا ۱۳:۱۳؛ اقرنتیان ۵:۱۲؛ افسسیان ۱:۲۰-۲۳؛ ۴:۱۱، ۱۲؛ ۵:۲۳، ۲۴). او بر کلیسا نه به زور بلکه با کلام و روح خود حکمرانی می نماید. تمامی اشخاصی که در کلیسا خدمت می کنند با اقتدار مسیح ملبس گردیده، می باید مطیع کنترل و هدایت کلام او باشند.

۱- خادمان کلیسا

خادمان کلیسا که در عهد جدید به آنها اشاره شده است، بر دو دسته اند:

خادمان فوق العاده

مهم ترین گروه در این دسته رسولان می باشند. در معنای صحیح و دقیق کلمه، این نام فقط برای آن دوازده که به وسیله مسیح انتخاب گردیدند و پولس رسول به کار می رود؛ اما این نام برای اشخاص دیگر وابسته به رسولان نیز به کار رفته است (اعمال ۴:۱۴، ۱۴؛ اقرنتیان ۸:۲۳؛ غلاطیان ۱:۱۹). رسولان دارای شرایط و ویژگی های خاصی بودند. ایشان مستقیماً از سوی مسیح دعوت شده بودند (غلاطیان ۱:۱)؛ مسیح را پس از قیام دیده (اقرنتیان ۹:۱)، آگاه بودند که تحت الهام قرار دارند (اقرنتیان ۲:۱۳)، معجزات انجام می دادند (۲ اقرنتیان ۱۲:۱۲) و در خدمت خویش

برکت فراوان می‌یافتند (اقرنتیان ۱:۹). عهدجدید همچنین صحبت از انبیا می‌کند، یعنی اشخاصی که برای بنای کلیسا و گاه برای پیشگویی وقایع آینده، عطیه‌ای خاص یافته بودند (اعمال ۱۱:۲۸؛ ۱:۱۳، ۲:۳۲؛ ۱۵:۳۲؛ افسسیان ۴:۱۱). و بالاخره عهدجدید به مبشرین اشاره می‌کند، یعنی اشخاصی که به رسولان در خدمتشان کمک می‌کردند (اعمال ۲۱:۸؛ افسسیان ۴:۱۱؛ ۲ تیموتاؤس ۴:۵).

خادمان عادی

در عهدجدید مکرراً به کشیش (شیخ) اشاره شده است، مخصوصاً در اعمال رسولان (اعمال ۱۱:۳۰؛ ۱۴:۲۳؛ ۱۵:۲، ۶:۲۲؛ ۱۶:۴؛ ۲۰:۱۷؛ ۲۱:۱۸). به کنار آن، عنوان «اسقف» برای اشاره به همان دسته از خادمان استفاده شده است (اعمال ۲۰:۱۷، ۲۸؛ تیموتاؤس ۳:۱؛ ۵:۱۷، ۱۹؛ تیطس ۱:۵، ۷؛ ۱ پطرس ۵:۱، ۲). اگرچه هر دو عنوان برای همان رده و رتبه از خادمان به کار رفته است، اما عنوان کشیش (شیخ، *elder*) بر سن آنها تأکید دارد و عنوان اسقف (*bishop*) بر خدمت و کار آنها به عنوان ناظر. کشیشان در اصل معلم نبودند، اما معمولاً تعلیم در ارتباط با خدمت و کار آنها قرار داشت (افسسیان ۴:۱۱، تیموتاؤس ۵:۱۷؛ ۲ تیموتاؤس ۲:۲). از اول تیموتاؤس ۵:۱۷ مشخص می‌گردد که بعضی از کشیشان فقط پیشوایی می‌کردند، در حالی که بعضی دیگر تعلیم نیز می‌دادند. علاوه بر این دو گروه، عهدجدید از شماس نیز سخن می‌گوید (فیلیمون ۱:۱؛ تیموتاؤس ۳:۸، ۱۰، ۱۲). نظر رایج این است که شروع و پایه‌گذاری دسته اخیر از خادمان در اعمال رسولان ۱:۶-۶ ثبت شده است.

۴- اجتماعات کلیسایی

کلیساهای اصلاحی دارای تعدادی هیأت اداره‌کننده می‌باشند. ارتباط

آنها با یکدیگر بوسیله یک درجه‌بندی دقیق تعیین شده است. آنها را تحت عناوین شورای کلیسای محلی (Consistory)، هیأت مدیره (Classis) و شورای عالی (Synod) می‌شناسند. شورای کلیسای محلی از خادم و مشایخ کلیسای محلی تشکیل شده است؛ هیأت مدیره متشکل از یک خادم و یک شیخ از هر کلیسای محلی در یک منطقه یا حوزه مشخص می‌باشد. شورای عالی را تعداد برابری از خادمین و مشایخ از هر هیأت مدیره تشکیل می‌دهند.

اداره کلیسای محلی

مدیریت کلیسای محلی خصوصیتی شورایی دارد. خادم و مشایخ از سوی اعضا انتخاب می‌شوند و تشکیل شورای کلیسای محلی را می‌دهند (اعمال ۲۳:۱۴؛ ۱۷:۲۰؛ تیطس ۵:۱). اگرچه مشایخ از سوی مردم انتخاب می‌شوند، اما اقتدار خود را از مردم دریافت نمی‌کنند، بلکه مستقیماً از عیسی مسیح که خداوند کلیساست. هر کلیسای محلی یک کلیسای کامل است و کاملاً برای اداره امور خود مجهز می‌باشد. اما از آنجایی که بر اساس توافق عمومی به کلیساهای دیگر نیز وابسته است، بنابراین کاملاً مستقل نمی‌باشد. «نظم کلیسایی» حافظ حقوق و منافع کلیسای محلی است، اما همچنین حافظ حقوق و منافع جمعی کلیساهای وابسته می‌باشد.

جماعات عمده

زمانی که کلیساهای محلی به یکدیگر وابسته می‌گردند تا اتحاد کلیسایی را نمایان سازند، وجود جماعات بزرگتر و عمده از قبیل هیأت مدیره و شورای عالی ضروری می‌گردد. شورای اورشلیم در اعمال رسولان فصل پانزدهم، دارای ماهیت و طبیعت یک شورا یا تجمع بزرگ می‌باشد. نمایندگان مستقیم مردم که شورای کلیسای محلی را تشکیل می‌دهند،

خودشان تعداد محدودتری نماینده در هیأت مدیره دارند، و نمایندگان هیأت مدیره نیز نمایندگانی در شورای عالی دارند. جماعات کلیسایی طبیعتاً باید فقط به موضوعات کلیسایی نظیر موضوعات تعلیمی و اخلاقی و مدیریت و انضباط کلیسایی بپردازند. اما با این حال، جماعات عمده باید به موضوعاتی بپردازند که بنا بر ماهیتشان متعلق به قلمرو و حوزه یک جماعت کوچک می‌گردند اما به دلایلی نمی‌توانند در آنجا حل و فصل شوند؛ همچنین باید به موضوعاتی بپردازند که ماهیتاً متعلق به حوزه جماعات عمده می‌شود زیرا مربوط به کلیساها به طور عام می‌گردد. تصمیمات جماعات عمده صرفاً حالت مشورتی ندارند، بلکه لازم‌الاجرا می‌باشند، مگر اینکه صریحاً اعلام شده باشد که فقط جنبه مشورتی دارند.

۳- اقتدار کلیسا

اقتدار کلیسا روحانی است، زیرا از سوی روح القدس بخشیده شده (اعمال ۲۸:۲۰)، و تجلی قدرت او می‌باشد (یوحنا ۲۰:۲۳)، و صرفاً متعلق به ایمانداران بوده (۱قرن‌تیاں ۵:۱۲، ۱۳)، و فقط به روش روحانی می‌تواند به کار گرفته شود (۲قرن‌تیاں ۴:۱۰). اقتدار کلیسا همچنین کاملاً یک قدرت اجرایی می‌باشد که از مسیح ناشی شده و در نام او به کار گرفته می‌شود. اقتدار کلیسا دارای سه جنبه می‌باشد.

قدرت جزئی یا تعلیمی

به کلیسا این مأموریت داده شده است که حافظ حقیقت باشد و در کمال امانت و وفاداری آن را نسل به نسل منتقل سازد و در برابر تمامی قدرتهای بی‌ایمان از آن دفاع نماید (۱ تیموتاؤس ۳:۱، ۴؛ ۲ تیموتاؤس ۱:۱۳؛ تیطس ۱:۹-۱۱). کلیسا می‌باید کلام خدا را بی‌وقفه در میان تمام ملت‌های جهان موعظه کند (اشعیا ۳:۱۰، ۱۱؛ ۲قرن‌تیاں ۵:۲۰؛ ۱ تیموتاؤس ۲:۱۴؛

۲ تیموتاؤس ۲:۱۵؛ ۲:۴؛ تیطس ۱:۲-۱۰، و اعتقادنامه‌ها و اعتراف‌نامه‌ها را تدوین نماید، و تدارک لازم برای تربیت و آموزش خادمین آینده خود را ببیند (۲ تیموتاؤس ۲:۲).

قدرت رهبری

خدا، خدای نظم و ترتیب است. او خواهان این است که تمام امور در کلیسا در کمال نظم و ترتیب انجام گیرد (۱ قرنتیان ۱۴:۳۳، ۴۰). به این دلیل خدا امور لازم را برای تنظیم امور کلیسایی تدارک دیده و به کلیسا این اقتدار و قدرت را بخشیده که احکام مسیح را به گونه‌ای مؤثر اجرا نماید (یوحنا ۱۷-۱۵:۲۱، اعمال ۲۸:۲۰؛ اپطرس ۲:۵). این امر همچنین شامل اجازه انضباط و تأدیب نیز می‌گردد (متی ۱۹:۱۶؛ ۱۸:۱۸؛ یوحنا ۲۳:۲۰؛ اول قرنتیان ۲:۵، ۷، ۱۳؛ ۲ تسالونیکیان ۳:۱۴، ۱۵؛ تیموتاؤس ۱:۲۰؛ تیطس ۱:۳). هدف از انضباط و تنبیه در کلیسا دو گانه است: اول اینکه احکام مسیح را در مورد پذیرش و محرومیت اعضا به گونه‌ای مؤثر اجرا نماید؛ و دوم اینکه باعث رشد و تعالی روحانی اعضای کلیسا از طریق تضمین اطاعت آنها از احکام مسیح گردد. اگر عضو بیماری از نظر روحانی وجود داشت، کلیسا در درجه اول در صدد یافتن درمان خواهد بود؛ اما در صورت عدم موفقیت، آن عضو بیمار را کنار خواهد گذارد. این امر مربوط به گناهان علنی می‌گردد، حتی زمانی که هیچ شکایت رسمی وجود ندارد. اما در مورد گناهان شخصی، کلیسا تأکید خواهد داشت که حکم مذکور در متی ۱۸-۱۵:۱۸ اجرا گردد.

اقتدار یا خدمت رحمت

مسیح شاگردانش را نه فقط برای موعظه کردن، بلکه برای شفا دادن انواع بیماریها فرستاد (متی ۱:۱۰، ۸؛ لوقا ۹:۱، ۲؛ ۹:۱۰، ۱۷). و در میان

مسیحیان اولیه، اشخاصی بودند که عطای شفا داشتند (اقرنتیان ۹:۱۲، ۱۰، ۲۸، ۳۰). این عطای خاص با پایان رسیدن عصر رسولان خاتمه یافت. از آن زمان به بعد، خدمت رحمت بطور گسترده‌ای محدود به مراقبت کلیسا از نیازمندان گردیده است. عیسی خداوند در متی ۱۱:۲۶ و مرقس ۷:۱۴ به این وظیفه و خدمت اشاره کرده است. کلیسای اولیه نوعی مالکیت همگانی و گروهی را اجرا می‌کرد، به گونه‌ای که هیچ کس محتاج ضروریات زندگی نبود (اعمال ۴:۳۴). بعداً هفت نفر برای انجام «خدمت مائده‌ها» تعیین شدند که کارشان این بود که آنچه برای فقرا آورده می‌شد، به برابری میان آنان توزیع شود (اعمال ۶:۱-۶). پس از آن، به شماسان مکرراً اشاره شده است (رومیان ۱:۱۶؛ فلیمون ۱:۱؛ تیموتاؤس ۳:۸-۱۲). تأکید زیادی بر دادن یا جمع کردن صدقات برای فقرا شده است (اعمال ۱۱:۲۹؛ ۲۰:۳۵؛ اقرنتیان ۱:۱۶، ۲؛ ۲قرنتیان ۸:۱۳-۱۵؛ ۱:۹، ۶، ۷؛ غلاطیان ۲:۱۰؛ ۶:۱۰؛ افسسیان ۴:۲۸؛ تیموتاؤس ۵:۱۰، ۱۶؛ یعقوب ۱:۲۷؛ ۲:۱۵، ۱۶؛ ایوحنا ۳:۱۷).

آیاتی برای حفظ کردن در باره موضوعات مورد بحث:

الف: مسیح سر کلیساست

افسسیان ۱:۲۲ ب، ۲۳ «و همه چیز را زیر پایهای او نهاد و او را سر همه چیز به کلیسا داد که بدن اوست یعنی پری او که همه را در همه پر می‌سازد». کولسیان ۱:۱۸ «و او بدن یعنی کلیسا را سر است زیرا که او ابتدا است و نخست زاده از مردگان تا در همه چیز او مقدم شود».

ب: نشانه‌های خاص یک رسول

اقرنتیان ۱:۹، ۲ «آیا رسول نیستم؟ آیا آزاد نیستم؟ آیا عیسی مسیح

خداوند ما را ندیدم؟ آیا شما عمل من در خداوند نیستید؟ هرگاه دیگران را رسول نباشم، البته شما را هستم زیرا که مَهر رسالت من در خداوند شما هستید».

۲قرنیتان ۱۲:۱۲ «به درستی که علامات رسول در میان شما با کمال صبر از آیات و معجزات و قوآت پدید گشت».

ج: وظیفه کشیش یا اسقف

اعمال ۲۳:۱۴ «و در هر کلیسا بجهت ایشان کشیشان معین نمودند و دعا و روزه داشته ایشان را به خداوندی که بدو ایمان آورده بودند سپردند».

۱ تیموتاؤس ۱:۳ «این سخن امین است که اگر کسی منصب اُسقفی را بخواهد کار نیکو می طلبد».

تیطس ۵:۱ «بدین جهت تو را در کریت واگذاشتم تا آنچه را که باقی مانده است، اصلاح نمایی و چنانکه من به تو امر نمودم، کشیشان در هر شهر مقرر کنی».

د: وظیفه تعلیمی بعضی از مشایخ

۱ تیموتاؤس ۱۷:۵ «کشیشانی که نیکو پیشوایی کرده‌اند مستحق حرمت مضاعف می‌باشند، علی‌الخصوص آنانی که در کلام و تعلیم محنت می‌کشند».

۲ تیموتاؤس ۲:۲ «و آنچه به شهود بسیار از من شنیدی به مردمان امین بسیار که قابل تعلیم دیگران هم باشند».

ه: وظیفه شماس

۱ تیموتاؤس ۱۰:۳ «اما باید اول ایشان آزموده شوند و چون بی عیب یافت شدند کار شمّاسی را بکنند».

و: ماهیت روحانی کار مشایخ

اعمال ۲۸:۲۰ «پس نگاه دارید خویشان و تمامی آن گله را که روح القدس شما را بر آن اُسْقَف مقرر فرمود تا کلیسای خدا را رعایت کنید که آن را به خون خود خریده است».

۱ پطرس ۵:۲، ۳ «گله خدا را که در میان شما است بچرانید و نظارت آن را بکنید نه به زور بلکه به رضامندی و نه به جهت سود قبیح بلکه به رغبت و نه چنانکه بر قسمتهای خود خداوندی بکنید بلکه بجهت گله نمونه باشید».

ز: اقتدار برای انضباط و تنبیه

متی ۱۸:۱۸ «هر آینه به شما می‌گویم آنچه بر زمین بندید در آسمان بسته شده باشد و آنچه بر زمین گشاید در آسمان گشوده شده باشد».

یوحنا ۲:۲۳ «و هنگامی که در عید فصح در اورشلیم بود بسیاری چون معجزاتی را که از او صادر می‌گشت دیدند به اسم او ایمان آوردند».

برای مطالعه بیشتر

الف: چه اشخاصی به غیر از دوازده شاگرد و پولس، رسول خوانده شده‌اند؟ اعمال ۴:۱۴، ۱۴؛ اقرنتیان ۸:۲۳؛ غلاطیان ۱:۱۹.

ب: چه اشخاصی در کتاب مقدس مبشر نامیده شده‌اند؟ اعمال ۸:۲۱؛ تیموتاؤس ۵:۱۴.

ج: در متی ۱۵:۱۸-۱۷ در ارتباط با گناهان شخصی (فردی) چه روش تنبیه‌ای بیان شده است؟

سؤالاتی برای مرور مطالب

۱- چه کسی سر کلیساست و بر چه معیاری بر کلیسا حکمرانی می‌نماید؟

- ۲- چه خادمین فوق‌العاده‌ای در کلیسا بودند؟
- ۳- ویژگی‌های رسولان چه بود؟
- ۴- وظیفه انبیا و مبشرین چه بود؟
- ۵- کدام خادمین عادی بودند؟
- ۶- چه اسامی دیگری برای کشیشان به کار رفته؟ آیا همه آنها تعلیم می‌دادند؟
- ۷- چه زمانی خدمت شماسی پایه‌گذاری شد؟
- ۸- چه جماعات کلیسایی را می‌توانیم نام ببریم؟
- ۹- تا چه اندازه‌ای کلیسای محلی مستقل است؟
- ۱۰- آیا هیچ توجیه و دلیل کتاب‌مقدسی برای جماعات عمده وجود دارد؟ در کجا؟
- ۱۱- چگونه آنها برقرار گردیدند و به چه موضوعاتی می‌توانستند پردازند؟
- ۱۲- آیا تصمیم آنها صرفاً مشورتی بود؟
- ۱۳- کلیسا چه قدرت‌های متفاوتی دارا می‌باشد؟ هر کدام شامل چه چیزی می‌گردند؟
- ۱۴- هدف از تنبیه و انضباط کلیسایی چیست؟
- ۱۵- از خدمت رحمت در کلیسا چه می‌فهمیم؟

بحثی کلی در زمینه کلام خدا و آیین‌ها

۱- کلام خدا

کلام خدا مهم‌ترین وسیله فیض است، اگرچه کاتولیکها این حرمت را به آیین‌ها نسبت می‌دهند.

کلام خدا و روح القدس

اگرچه اصطلاح «وسایل فیض» می‌تواند در معنای وسیع‌تر نیز به کار رود، اما در اینجا به عنوان وسایلی به کار رفته است که کلیسا از آن مستقیماً استفاده می‌کند. زمانی که در اینجا صحبت از «کلام» می‌کنیم، منظورمان نه کلمه دارای شخصیت (شخصیت دوم تثلیث) (یوحنا ۱: ۱) است و نه کلمه قدرتمند و آفریننده (مزمور ۶: ۳۳)، بلکه منظورمان بطور خاص کلام خداست که در کتاب مقدس نوشته شده و در کلیسا موعظه می‌گردد (۱ پطرس ۱: ۲۵). این کلام فیض خداست و به همین دلیل مهم‌ترین وسیله فیض می‌باشد. اگرچه تأکید بر کلام خداست آن زمان که موعظه می‌گردد، اما ممکن است به روشهای دیگر نیز این فیض به انسانها منتقل گردد، برای مثال در خانه و در مدرسه از طریق گفتگو و کتب مذهبی. کلام فقط به عنوان

وسیله فیض از طریق عملکرد روح القدس مؤثر واقع می‌گردد. کلام به تنهایی برای ایجاد ایمان و عوض شدن کافی نیست، اما کماکان ضروری‌ترین وسیله است. اگرچه روح القدس می‌تواند بدون کلام عمل کند، اما معمولاً چنین نمی‌کند. موعظه کلام بوسیله عملکرد روح القدس ثمربخش می‌گردد.

دو قسمت از کلام به عنوان وسایل فیض

کلام به عنوان وسیله فیض، شامل دو قسمت می‌گردد: شریعت و انجیل. شریعت به عنوان یک وسیله فیض در وهله اول این هدف را برآورده می‌سازد که انسان را زیر محکومیت گناه قرار دهد (رومیان ۳: ۲۰)، و او را آگاه می‌سازد که نمی‌تواند اقتضاهای شریعت را به جا آورد، و تبدیل به دایه (له‌له) انسان شده، او را به سوی مسیح هدایت می‌کند (غلاطیان ۳: ۲۴). در وهله دوم، شریعت همچنین معیاری برای زندگی ایمانداران می‌باشد، و وظایف انسان را به او یادآور می‌گردد و او را در مسیر حیات و نجات هدایت می‌کند. اما انجیل آشکارا بیانگر طریق نجاتی که در مسیح عیسی آشکار شده است، و گناهکاران را تشویق می‌کند که با توبه و ایمان به سوی مسیح بیایند و به اشخاصی که واقعاً توبه کرده و ایمان می‌آورند، تمام برکات نجات را در زمان حال و آینده، وعده می‌دهد. انجیل قدرت خداست برای نجات هر کس که ایمان بیاورد (رومیان ۱: ۱۶؛ اقرتتیان ۱: ۱۸).

۲- آیین‌ها

کلام خدا به عنوان یک وسیله فیض کامل است، اما آیین‌ها بدون کلام کامل نمی‌باشند. به این حقیقت باید در نقطه مقابل اعتقاد کلیسای کاتولیک پایبند بود، زیرا که ایشان معتقدند که آیین‌ها هر آنچه را برای

نجات ضروری است شامل می‌گردند. کلام خدا و آیین‌ها در جزئیات زیر با یکدیگر تفاوت دارند: (الف) کلام خدا کاملاً ضروری است، در صورتی که در مورد آیین‌ها چنین نمی‌باشد. (ب) کلام خدا باعث ایجاد و تقویت ایمان می‌گردد، در صورتی که آیین‌ها فقط باعث تقویت ایمان می‌شوند. (ج) کلام خدا برای تمام جهانیان است، در صورتی که آیین‌ها فقط برای ایمانداران و فرزندان آنهاست. نکات ذیل نیز در خور توجه است:

اجزای آیین‌ها

در آیین‌ها سه جزء را باید تشخیص داد که عبارتند از: (۱) نشانه خارجی و قابل رؤیت. هر یک از آیین‌ها شامل یک عنصر خارجی می‌گردند. در تعمیم آب، آب؛ و در شام خداوند، نان و شراب. شخصی که صرفاً این عنصر خارجی را دریافت کرده باشد می‌تواند بگوید که در آیین شرکت داشته، اما آن را بطور کامل دریافت نکرده و در واقع قسمت بسیار مهم آن را دریافت نکرده است. (۲) دلالت داشتن بر فیض روحانی درونی. نشانه دلالت بر امری دارد که به آن اشاره می‌کند و این مضمون و محتوای درونی آیین می‌باشد. آن را می‌توان عدالت ایمان نامید (رومیان ۴:۱۱)، یا بخشایش گناهان (مرقس ۱:۴)، یا توبه و ایمان (مرقس ۱:۴؛ ۱۶:۱۶) یا شراکت با مسیح در مرگ و قیامش (رومیان ۳:۶، ۴؛ کولسیان ۲:۱۱، ۱۲). (۳) اتحاد بین نشانه و امری که بر آن دلالت دارد. این حقیقتاً جوهر آیین را تشکیل می‌دهد. زمانی که آیین با ایمان دریافت گردد، فیض خدا همراه آن می‌باشد.

تعریف ذیل را می‌توان برای آیین ارائه داد: آیین یک رسم مقدس است که بوسیله مسیح بنیاد نهاده شده که در آن فیض خدا در مسیح با نشانه‌های ملموس به ایمانداران عرضه شده، مهر می‌شود، و در مورد آنان به کار می‌رود؛ ایمانداران نیز در مقابل، ایمان و اطاعت خود را نسبت به خدا ابراز می‌دارند.

تعداد آیین‌ها

در دوران عهدعتیق فقط دو آیین وجود داشت که عبارت بودند از ختنه و فصیح. آیین اولی مربوط به دوران ابراهیم و دومی مربوط به دوران موسی می‌گردید. این هر دو آیین، در هماهنگی با مقطع زمانی عهدعتیق، جزو آیین‌های خونی بودند. کلیسای عهدجدید نیز دارای دو آیین است که عبارتند از: تعمید آب و شام خداوند و هر دو آنها جزو آیین‌های بدون خون می‌باشند. پس از آنکه مسیح قربانی کامل و بی‌عیب خود را تقدیم کرد، دیگر احتیاجی به پاشیدن خون نبود. کلیسای روم به‌گونه‌ای غیر قابل توجیه، آیین‌های متعدد دیگری را به این دو آیین افزوده است، از قبیل مراسم تأئید، توبه، مناصب کلیسایی، ازدواج و تدهین نهایی بیماران.

مقایسه آیین‌های عهدعتیق و جدید

کلیسای روم معتقد است که بین این دو یک تفاوت اساسی وجود دارد: آیین‌های عهدعتیق صرفاً نمادین است و فقط بر موقعیت قانونی شرکت‌کننده و نه بر شرایط روحانی او تأثیر می‌گذارد، و این تأثیر وابسته به ایمان دریافت‌کنندگان می‌باشد. اما آیین‌های عهدجدید فیض روحانی را در قلوب دریافت‌کنندگان صرف‌نظر از وضعیت روحانی‌شان و فقط بر اساس عمل آیینی، اعمال می‌کنند. با وجود این، در حقیقت هیچ تفاوت اساسی وجود ندارد (رومیان ۴:۱۱؛ اقرنتیان ۵:۷؛ ۱۰: ۱-۴؛ کولسیان ۲:۱۱). اما تفاوت‌هایی از نظر دوره و مقطع زمانی هر عهد وجود دارد: (۱) آیین‌های عهدعتیق علاوه بر اهمیت روحانی‌شان، دارای جنبه ملی نیز بودند. (۲) آنها به آمدن قربانی مسیح اشاره داشتند، در حالی که آیین‌های عهدجدید به قربانی کامل و بی‌عیب مسیح در گذشته نگاه می‌کند. (۳) آنها همانند آیین‌های عهدجدید آن فیض روحانی را در غنایش به دریافت‌کنندگان منتقل نمی‌ساختند.

آیاتی برای حفظ کردن در باره موضوعات مورد بحث:

الف: کلام به عنوان وسیله فیض

رومیان ۱۷:۱۰ «لهذا ایمان از شنیدن است و شنیدن از کلام خدا».
 اقرنتیان ۱۸:۱ «نه به حکمت کلام مبادا صلیب مسیح باطل شود».

ب: کار دو جانبه شریعت

رومیان ۳:۲۰ «از آنجا که به اعمال شریعت هیچ بشری در حضور او عادل شمرده نخواهد شد چونکه از شریعت دانستن گناه است».
 رومیان ۷:۷ «پس چه گوئیم آیا شریعت گناه است حاشا بلکه گناه را جز به شریعت ندانستیم زیرا که شهوت را نمی دانستم اگر شریعت نمی گفت که طمع مورز».
 ایوحنا ۳:۵ «زیرا همین است محبت خدا که احکام او را نگاه داریم و احکام او گران نیست».

ج: کار انجیل

رومیان ۱۶:۱ «زیرا که از انجیل مسیح عار ندارم چونکه قوت خداست برای نجات هر کس که ایمان آورد اول یهود و پس یونانی».
 اقرنتیان ۱۸:۱ «نه به حکمت کلام مبادا صلیب مسیح باطل شود».

د: معنا و مفهوم روحانی آیینها

رومیان ۱۱:۴ «در ختنه نی بلکه در نامختونی و علامت ختنه را یافت تا مَهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت تا او همه نامختونان را که ایمان آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود».
 اقرنتیان ۷:۵ «پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تا فطیر تازه

باشید چنانکه بی خمیرمایه هستید زیرا که فصیح ما مسیح در راه ما ذبح شده است».

کولسیان ۱۲:۲ «و با وی در تعمید مدفون گشتید که در آن هم برخیزانیده شدید به ایمان بر عمل خدا که او را از مردگان برخیزانید».

یوحنا ۵۱:۶ «من هستم آن نان زنده که از آسمان نازل شد. اگر کسی از این نان بخورد تا به ابد زنده خواهد ماند. و نانی که من عطا می‌کنم جسم منست که آن را بجهت حیات جهان می‌بخشم».

برای مطالعه بیشتر

الف: آیا شریعت برای ایمانداران عهدجدید نیز معیار زندگی است؟
متی ۱۷:۵-۱۹؛ رومیان ۱۰:۱۳؛ افسسیان ۲:۶؛ یعقوب ۲:۸-۱۱؛ ایوحنا ۳:۵؛ ۴:۳.

ب: آیا می‌توانید ثابت کنید که آیین‌ها فقط مربوط به ایمانداران و فرزندان آنها می‌گردد؟ پیدایش ۱۷:۱۰؛ خروج ۱۲:۴۳-۴۵؛ مرقس ۱۶:۱۶؛ اعمال ۲:۳۹؛ اقرنتیان ۱۱:۲۸-۲۹.

ج: چه مشاجره‌ای در کلیسای اولیه در مورد ختنه به وجود آمد؟ اعمال ۱۵؛ غلاطیان ۲:۳-۹.

سوالاتی برای مرور مطالب

- ۱- منظور از «وسایل فیض» چیست؟
- ۲- منظور از «کلام خدا» به عنوان وسیله فیض چیست؟
- ۳- به چه دلیل کلام مهم‌ترین وسیله فیض است؟
- ۴- ارتباط بین کلام و روح القدس چیست؟
- ۵- عملکرد شریعت به عنوان وسیله فیض چیست؟
- ۶- عملکرد انجیل چیست؟

- ۷- چگونه آیین‌ها به کلام مربوط می‌گردند؟
- ۸- تفاوت کلام و آیین‌ها به‌عنوان وسایل فیض در چیست؟
- ۹- آیین چیست؟
- ۱۰- قسمت‌های تشکیل‌دهنده یک آیین چیست؟
- ۱۱- در هر یک از آیین‌ها، نشانه چیست؟
- ۱۲- هر کدام بر چه امری دلالت می‌کنند؟
- ۱۳- چگونه نشانه و امری که بر آن دلالت می‌کند به یکدیگر مربوط می‌گردند؟
- ۱۴- تفاوت آیین‌های عهدعتیق با آیین‌های عهدجدید در چیست؟

تعمید آب

مسیح پس از قیامش از مردگان، تعمید آب را بنیاد نهاد (متی ۱۹:۲۸؛ مرقس ۱۶:۱۶). او شاگردانش را مکلف نمود تا آنانی را که شاگرد ساخته‌اند در «نام پدر، پسر و روح القدس» تعمید دهند، یعنی در ارتباط خاصی با خدای تثلیث. اگرچه مسیح قصد نداشت که فرمول خاصی را تجویز کند، اما کلیسا زمانی که احساس نیاز به آن نمود، کلمات آن رسم را انتخاب کرد. فرمول امروزی پیش از آغاز قرن دوم میلادی مورد استفاده قرار داشت. پروتستانها تعمید را امری شرعی می‌دانند که بوسیله یک خادم معتبر و شایسته و در نام خدای تثلیث انجام می‌گیرد، در حالی که کاتولیکها که به تعمید به‌عنوان یک امر کاملاً ضروری برای نجات توجه دارند، اجازه اجرای آن را به دیگران به غیر از کشیشان نیز می‌دهند، مخصوصاً به قابله‌ها زمانی که زندگی بچه در معرض خطر است.

۱- روشن درست تعمید

بaptisistaها نه تنها معتقدند که شیوه و روش صحیح تعمید غوطه‌ور شدن در آب است، بلکه حتی تأکید می‌کنند که غوطه‌ور شدن وابسته به جوهر تعمید است. تعمید به هر صورت دیگری، ابداً تعمید محسوب نمی‌گردد. آنها معتقدند که مفهوم و ایده اساسی تعمید آب، دفن شدن و قیام کردن دوباره با مسیح است (رومیان ۶:۳-۶؛ کولسیان ۱۲:۲) و تعمید فقط از

طریق غوطه‌ور شدن به گونه‌ای نمادین به آن اشاره می‌نماید. اما کتاب مقدس آشکارا پاک شدن و تطهیر گناهان را به‌عنوان موضوع اساسی در نماد تعمید بیان می‌کند (حزقیال ۲۵:۳۶؛ یوحنا ۳:۲۵، ۲۶؛ اعمال ۱۶:۲۲؛ تیطس ۵:۳؛ عبرانیان ۱۰:۲۲؛ ۱ پطرس ۳:۲۱)، و پاشیدن یا ریختن دقیقاً به اندازه غوطه‌ور شدن می‌تواند نمادی از این امر باشد (لاویان ۴:۷؛ اعداد ۸:۷؛ حزقیال ۲۵:۳۶؛ عبرانیان ۹:۱۹-۲۲؛ ۱۰:۲۲). در نتیجه شیوه و روش تعمید کاملاً بی‌اهمیت است؛ لذا تعمید می‌تواند بوسیله غوطه‌ور شدن یا همچنین بوسیله ریختن یا پاشیدن انجام گیرد. اما بابتیستها بحث دیگری دارند که عبارت است از اینکه عهدجدید فقط تعمید بوسیله غوطه‌ور شدن را مجاز شمرده است. با وجود این، آنها در اثبات نظریه خود ناتوان هستند. مسیح شیوه یا روش خاصی را برای تعمید تجویز نکرد و کتاب مقدس نیز هرگز بر روش خاصی تأکید و اصرار نرمود. کلمه *baptizo* که بوسیله مسیح به کار برده شده است، ضرورتاً به معنای «غوطه‌ور شدن» نمی‌باشد، بلکه می‌تواند به معنای «پاک شدن بوسیله شستن» نیز باشد. در عهدجدید حتی به یک مورد از تعمیدی اشاره نشده که ما بر اساس آن مطمئن باشیم که این تعمید از طریق غوطه‌ور شدن انجام گرفته است. بسیار بعید است که گروه زیادی که دور یحیای تعمیددهنده گرد می‌آمدند و همچنین سه هزار نفری که در روز پنطیکاست ایمان آوردند، به روش غوطه‌ور شدن تعمید گرفته باشند. بعید است که در مواردی که در اعمال ۱۸:۹؛ ۴۷:۱۰؛ ۳۳:۱۶، ۳۴ ذکر شده از این روش استفاده شده باشد.

۲- اشخاص مناسب برای تعمید گرفتن

تعمید در مورد دو گروه به‌جا آورده می‌شود: بزرگسالان و کودکان.

تعمید بزرگسالان

تعمید اختصاص به ایمانداران و فرزندان آنها دارد. مسیح به‌هنگام بنیاد نهادن تعمید، بی‌شک تعمید بزرگسالان را در ذهن خود داشت، چرا که فقط به این صورت بود که شاگردان می‌توانستند کار بشارتی خود را آغاز کنند. بر اساس آموزش و تعلیم مسیح لازمه‌ی اجرای تعمید اعتراف ایمان بود (مرقس ۱۶:۱۶). در روز پنطیکاست آنانی که کلام پطرس را پذیرفتند، تعمید گرفتند (اعمال ۲:۴۱؛ ۸:۳۷؛ ۱۶:۳۱-۳۴). کلیسا برای تعمید تمام بزرگسالانی که خواهان آن هستند، باید اعتراف ایمانشان را بطلبد. زمانی که چنین اعترافی صورت گرفت، کلیسا آن را به همان صورت می‌پذیرد، مگر اینکه دلایل کافی برای شک کردن به صداقت و درستی آن وجود داشته باشد.

تعمید کودکان

بaptisمت‌ها درستی تعمید کودکان را رد می‌کنند زیرا که ایشان قادر به ایمان آوردن نیستند، و در عهد جدید هیچ فرمانی در ارتباط با تعمید اطفال داده نشده و همچنین هیچ نمونه‌ای از آن دیده نمی‌شود. با این حال، این ثابت نمی‌کند که تعمید کودکان امری غیر کتاب مقدسی است.

۱- پایه و اساس کتاب مقدسی برای تعمید کودکان. تعمید کودکان فقط بر اساس یک قسمت از کتاب مقدس نمی‌باشد بلکه بر مجموعه‌ای از ملاحظات بنا شده است. عهد خدا با ابراهیم در درجه‌ی اول یک عهد روحانی بود، اگرچه دارای جنبه ملی نیز می‌گردید (رومیان ۴:۱۶-۱۸؛ غلاطیان ۳:۸، ۹، ۱۴). این عهد هنوز هم به قوت خود باقی است و اساساً همان «عهد جدیدی» است که در دوران ما وجود دارد (رومیان ۴:۱۳-۱۸؛ غلاطیان ۳:۱۵-۱۸؛ عبرانیان ۶:۱۳-۱۸). بچه‌ها نیز در برکات عهد شریک بوده، علامت ختنه را دریافت می‌کردند و جزو جماعت اسرائیل محسوب

می‌گردیدند (۲ تواریخ ۱۳:۲۰؛ یوئیل ۱۶:۲). در عهدجدید تعمید آب به‌عنوان یک نشانه و مهر از ورود به عهد، جایگزین ختنه گردیده است (اعمال ۳۹:۲؛ کولسیان ۱۱:۲، ۱۲). «عهدجدید» در کتاب مقدس به‌عنوان عهدی بسیار مبارک‌تر از عهد قبلی معرفی گردیده (اشعیا ۵۴:۱۳؛ ارمیا ۳۴:۳۱؛ عبرانیان ۱۱:۸)، و به همین دلیل محروم کردن کودکان در آن به‌دشواری قابل تصور است. به‌علاوه این امر با نقطه نظر و دیدگاه قسمت‌هایی از قبیل متی ۱۴:۱۹؛ اعمال ۳۹:۲؛ اول قرنتیان ۱۴:۷ هماهنگ و مناسب نیست. علاوه بر این، زمانی که تمام اهل خانه تعمید می‌گرفتند، بعید به نظر می‌رسد که کودکان را شامل نمی‌شد (اعمال ۱۵:۱۶؛ ۳۳:۱۶؛ اقرنتیان ۱:۱۶).

۲- اساس و عملکرد تعمید کودکان. در حوزه کلیساهای اصلاحی بعضی معتقدند که تعمید کودکان می‌باید بر اساس یک تولد تازه فرضی صورت گیرد، یعنی این پیش فرض (نه اطمینان) که آنها تولد تازه خواهند یافت. دیگران این دیدگاه را دارند که تعمید گرفتن کودکان بر اساس آن وعده مبتنی بر عهد خداست که فراگیر بوده و همه اعضای قوم را در بر می‌گیرد؛ این وعده همچنین شامل وعده تولد تازه نیز می‌گردد. این دیدگاه از ارجحیت برخوردار است. وعده عهد یگانه بنیاد مشخص و عینی را برای تعمید کودکان فراهم می‌نماید. اما اگر این سؤال مطرح گردد که چگونه تعمید کودکان می‌تواند همانند یک وسیله فیض در جهت تقویت زندگی روحانی عمل نماید، پاسخ این است که می‌تواند در زمان اجرای خود باعث تقویت زندگی تولد تازه یافته شود، در صورتی که از قبل در کودک وجود داشته باشد؛ و بعدها زمانی که معنا و اهمیت تعمید به‌گونه‌ای کامل‌تر درک گردید، باعث تقویت ایمان نیز بشود. عملکرد آن ضرورتاً منحصر به زمان اجرای آن نمی‌گردد.

آیاتی برای حفظ کردن در باره موضوعات مورد بحث:

الف: بنیاد نهادن تعمید

متی ۱۹:۲۸ «پس رفته همه امتهارا شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید».

مرقس ۱۵:۱۶، ۱۶ «پس بدیشان گفت در تمام عالم بروید و جمیع خلایق را به انجیل موعظه کنید. هر که ایمان آورده، تعمید یابد نجات یابد و اما هر که ایمان نیاورد بر او حکم خواهد شد».

ب: تعمید به عنوان نمادی از تقدیس

اعمال ۱۶:۲۲ «و حال چرا تأخیر می‌نمایی برخیز و تعمید بگیر و نام خداوند را خوانده خود را از گناهانت غسل ده».

۱ پطرس ۳:۲۱ «که نمونه آن یعنی تعمید اکنون ما را نجات می‌بخشد (نه درو کردن کثافت جسم بلکه امتحان ضمیر صالح بسوی خدا) بواسطه بر خاستن عیسی مسیح».

ج: تعمید جایگزین ختنه

کولسیان ۱۱:۳، ۱۲ «که در آن نه یونانی است نه یهود نه ختنه نه نامختونی نه بزبری نه سکیتی نه غلام و نه آزاد بلکه مسیح همه و در همه است. پس مانند برگزیدگان مقدس و محبوب خدا احشای رحمت و مهربانی و تواضع و تحمل و حلم را بپوشید».

د: کاربرد پایدار و همیشگی عهد ابراهیم

رومیان ۱۶:۴ «و از این جهت از ایمان شد تا محض فیض باشد تا وعده برای همگی ذریت استوار شود نه مختص به ذریت شرعی بلکه به ذریت

ایمانی ابراهیم نیز که پدر جمیع ما است». غلاطیان ۳:۲۹ «اما اگر شما از آن مسیح می‌باشید هر آینه نسل ابراهیم و بر حسب وعده وارث هستید».

هز شامل شدن بچه‌ها در کلیسای عهد جدید

متی ۱۴:۱۹ «عیسی گفت بچه‌های کوچک را بگذارید و از آمدن نزد من ایشان را منع مکنید زیرا ملکوت آسمان از مثل اینها است». اعمال ۲:۳۹ «زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه آنانی که دورانند یعنی هر که خداوند خدای ما او را بخواند». اقرنتیان ۷:۱۴ «زیرا که شوهر بی ایمان از زن خود مقدس می‌شود و زن بی ایمان از برادر مقدس می‌گردد و اگر نه اولاد شما ناپاک می‌بودند لکن الحال مقدسند».

برای مطالعه بیشتر

الف: آیا قسمت‌های ذیل ثابت می‌کنند که شاگردان از فرمولی مبتنی بر تثلیث به‌هنگام تعمید استفاده نمی‌کردند؟ اعمال ۲:۳۸؛ ۸:۱۶؛ ۱۰:۴۸؛ ۱۹:۵.

ب: چگونه معنی روحانی تعمید با ختنه مقایسه می‌گردد؟ مقایسه کنید تثبیه ۳۰:۶؛ ارمیا ۴:۴ را با اعمال ۲:۳۸؛ ۱۶:۲۲. ج: می‌توانید ثابت کنید که ختنه در عهد جدید منسوخ گردیده است؟ اعمال ۱۵؛ غلاطیان ۲:۳؛ ۲:۵؛ ۳:۳؛ ۶:۱۲، ۱۳.

سؤالاتی برای مرور مطالب

- ۱- چه زمانی مسیح تعمید را بنیاد نهاد؟
- ۲- معنی تعمید در نام یک شخص چیست؟

- ۳- آیا کلمات مسیح به عنوان یک فرمول تلقی می‌گردد؟
- ۴- بپتیستها چه چیزی را به عنوان عامل ضروری در نماد تعمید مد نظر قرار می‌دهند؟
- ۵- در تعمید چه چیزی عامل ضروری است؟
- ۶- آیا مسیح یک روش مشخصی را برای تعمید تجویز کرد؟
- ۷- آیا می‌توان بر اساس کتاب مقدس ضرورت غوطه‌ور شدن را ثابت نمود؟
- ۸- چه کسی اجراکننده مناسب مراسم تعمید است؟ دیدگاه کلیسای کاتولیک در این باره چیست؟
- ۹- شرط تعمید بزرگسالان چیست؟
- ۱۰- چگونه می‌توان تعمید کودکان را از کتاب مقدس ثابت کرد؟
- ۱۱- چه دیدگاههایی به عنوان پایه و اساس تعمید کودکان وجود دارد؟
- ۱۲- به کدامیک باید ارجحیت داد؟ به چه دلیل؟
- ۱۳- چگونه تعمید کودکان می‌تواند وسیله فیض باشد؟

شام خداوند

مراسم شام خداوند کمی پیش از مرگ عیسی مسیح در عید فصح بنیاد گذاشته شد (متی ۲۶:۲۶-۲۹؛ مرقس ۱۴:۲۲-۲۵؛ لوقا ۲۲:۱۹، ۲۰؛ اقرنتیان ۱۱:۲۳-۲۵). آیین جدید به عناصر اصلی خوراک فصح مربوط می‌گردد. نانی که همراه بره خورده می‌شد، و نیز شراب جام سوم یا «جام برکت» برای مصرف جدیدی اختصاص یافتند. نان تکه شده و شراب، نمادی از بدن پاره شده مسیح و خون ریخته شده او می‌باشند. خوردن و نوشیدن فیزیکی آنها اشاره دارد به بهره‌مند شدن از ثمرات قربانی مسیح. این آیین در کلیتش یادآور دائمی مرگ رهایی‌بخش اوست.

۱- شام خداوند به عنوان «نشانه» و «مهر»

همانند هر آیین دیگری، شام خداوند، قبل از هر چیز یک نشانه و نماد است. این نشانه نه تنها شامل عناصر قابل رؤیت نان و شراب می‌گردد، بلکه همچنین خوردن و نوشیدن آنها را نیز در بر می‌گیرد. این یک بیان نمادین از مرگ خداوند است (اقرنتیان ۱۱:۲۶) و حاکی از شراکت داشتن ایمانداران در صلیب مسیح و در زندگی و قوت خداوند قیام کرده است. به علاوه، این رسم همچنین یک اعتراف از جانب اشخاصی می‌باشد که در آن شرکت می‌جویند. آنها ایمان خود را به مسیح به عنوان نجات‌دهنده اعتراف نموده، تابعیت و وفاداری خود را به او به عنوان پادشاه خود ابراز می‌دارند.

اما شام خداوند چیزی است بیش از یک نشانه؛ آن یک مهر است که به آنچه بر آن دلالت دارد کاملاً پیوسته است؛ و تضمینی است برای تحقق آن. این آیین به شرکت‌کنندگان این اطمینان را می‌دهد که آنها مورد محبت عظیم مسیح قرار گرفته‌اند، محبتی که در تسلیم خود به سخت‌ترین و ننگین‌ترین مرگ آشکار گردید؛ همچنین این اطمینان را می‌بخشد که تمام وعده‌های عهد و تمام غنای انجیل متعلق به آنان است و حتی از برکات نجات واقعاً بهره‌مندند.

۲- حضور مسیح در شام خداوند

سؤال در مورد ماهیت حضور مسیح در شام خداوند، موضوعی است که مورد مباحثات و مناقشات بسیار قرار گرفته و هنوز هم در مورد آن دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد. در اینجا به چهار دیدگاه اشاره می‌کنیم.

دیدگاه کلیسای کاتولیک

کلیسای کاتولیک معتقد به حضور فیزیکی مسیح در عناصر شام خداوند می‌باشد. کاتولیکها به این سخن مسیح اشاره می‌کنند که فرمود: «این است بدن من»، و بر اساس آن معتقدند که نان و شراب تبدیل به بدن و خون مسیح می‌گردد، گرچه این عناصر به صورت نان و شراب باقی می‌مانند و همان طعم را می‌دهند. بر این دیدگاه ایرادات متعددی گرفته شده است: (۱) عیسی مسیح در مقابل شاگردانش در جسم فیزیکی خود حضور داشت، بنابراین نمی‌توان گفت که او بدن خویش را در دست خود داشت. (۲) کتاب مقدس حتی بعد از اینکه تغییر فرض شده انجام گرفته، باز هم از نان به‌عنوان نان سخن می‌گوید (۱قرن‌تیا ۱۰:۱۷؛ ۱۱:۲۶-۲۸). و (۳) مخالف عقل سلیم است که اعتقاد داشته باشیم به اینکه آنچه شبیه نان و شراب است و بو و طعم آن را نیز می‌دهد، در واقع بدن و خون است.

دیدگاه لوتر

پیروان لوتر معتقدند که «اگرچه نان و شراب به همان صورتی که هستند باقی می‌مانند، اما تمامیت شخص مسیح، بدن و خون او، در عناصر شام خداوند و تحت آن و همراه آن حضور دارد. زمانی که مسیح نان را در دست خود داشت، او بدن خود را همراه آن در دست داشت، و به همین دلیل می‌توانست بگوید «این است بدن من». هر فردی که نان را دریافت می‌دارد، چه ایماندار و چه غیر ایماندار، در واقع بدن را نیز دریافت می‌کند. این اعتقاد دگرگونی مهمی را در آموزه کلیسای کاتولیک به وجود نیاورد. این اعتقاد به فرمایش مسیح این معنای غیرطبیعی را نسبت می‌دهد، گویی مسیح می‌فرماید: «این همراه بدن من است». به علاوه این اعتقاد همراه با این تصور غیرممکن همراه است که بدن مسیح همه جا حاضر است.

دیدگاه زوئینگلی

زوئینگلی حضور جسمی مسیح را در شام خداوند رد کرد، اما حضور روحانی مسیح را در ایمان ایمانداران می‌پذیرفت. برای او شام خداوند صرفاً یک نشانه یا یک نماد بود، یک یادگار از مرگ مسیح و اعترافی از جانب ایمانداران. با این حال، بعضی از سخنان او اشاره بر این نکته دارد که او نیز شام خداوند را به عنوان یک مهر یا بیعانه از آنچه خدا در مسیح برای ایمانداران انجام می‌دهد، تلقی می‌کند.

دیدگاه کالون

کالون دیدگاهی بینابین را در پیش گرفت. به جای حضور فیزیکی و مکانی مسیح در شام خداوند، او معتقد به حضور روحانی مسیح در آن بود. بر خلاف دیدگاه زوئینگلی، او بر معنای عمیق‌تر آیین تأکید می‌ورزید. او در آیین شام خداوند، بیشتر مهر و تعهدی از آنچه خدا برای

ایمانداران انجام می‌دهد، می‌دید تا تعهدی از وقف آنها به خدا. ثمرات و نتایج قربانی مسیح بر روی صلیب در شام خداوند حضور دارد و عملاً توسط قدرت روح القدس به ایمانداران منتقل می‌گردد.

۳- شرکت کنندگان در شام خداوند

شام خداوند بدون استثناء برای همگان نیست، بلکه برای ایماندارانی است که اهمیت روحانی آن را درک می‌کنند. کودکان که هنوز به سنی نرسیده‌اند که قدرت تمیز و تشخیص داشته باشند، واجد شرکت در شام خداوند نمی‌باشند. حتی ایمانداران واقعی نیز امکان دارد از نظر روحانی در شرایطی باشند که نتوانند بطور شایسته جای خود را در میز شام خداوند بیابند، و می‌باید به همین دلیل خود را بدقت امتحان کنند (۱قرنتیان ۱۱:۲۸-۳۲). بی‌ایمانان طبیعتاً از شرکت در شام خداوند محروم می‌باشند. فیضی که از طریق این آیین دریافت می‌گردد، از نظر نوع با آنچه از طریق کلام حاصل می‌گردد، تفاوتی نمی‌کند. آیین شام خداوند فقط به اثربخشی کلام و میزان فیض دریافت شده می‌افزاید. برخورداری از ثمرات روحانی آن بستگی به ایمان شرکت‌کننده دارد.

آیاتی برای حفظ کردن در باره موضوعات مورد بحث:

الف: بنیاد نهادن شام خداوند

۱قرنتیان ۱۱: ۲۳-۲۷ «زیرا من از خداوند یافتم آنچه به شما سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت و شکر نموده پاره کرد و گفت بگیریید بخورید این است بدن من که برای شما پاره می‌شود؛ این را به یادگاری من بجا آرید. و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت این پیاله عهدجدید است در خون من؛ هرگاه این را بنوشید به

یادگاری من بکنید. زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید موت خداوند را ظاهر می‌نمائید تا هنگامی که باز آید. پس هر که به‌طور ناشایسته نان را بخورد و پیالهٔ خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود».

ب: شام خداوند به‌عنوان نشانه و مهر

متی ۲۶:۲۶-۲۷ «و چون ایشان غذا می‌خوردند عیسی نان را گرفته برکت داد و پاره کرده به شاگردان داد و گفت بگیرید و بخورید این است بدن من. و پیاله را گرفته شکر نمود و بدیشان داده گفت همهٔ شما از این بنوشید».

اقرنتیان ۱۰:۱۶ «پیالهٔ برکت که آن را تبرک می‌خوانیم آیا شراکت در خون مسیح نیست و نانی را که پاره می‌کنیم آیا شراکت در بدن مسیح نی؟»

ج: شام خداوند به‌عنوان یک اعتراف

اقرنتیان ۱۱:۲۶ «زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمائید تا هنگامی که باز آید».

د: شرکت کردن با شایستگی و امتحان خود

اقرنتیان ۱۱:۲۷-۲۹ «پس هر که به‌طور ناشایسته نان را بخورد و پیالهٔ خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. زیرا هر که می‌خورد و می‌نوشد فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمییز نمی‌کند».

برای مطالعه بیشتر

- الف: آیا سخنان مسیح در یوحنا ۶: ۴۸-۵۸ اشاره به شام خداوند دارد؟
 ب: آیا اصطلاح «شکستن نان» ضرورتاً اشاره به شام خداوند دارد؟
 اعمال ۲: ۴۲؛ ۷: ۲۰، ۱۱؛ ۳۵: ۲۷؛ اقرنتیان ۱۰: ۱۶.
 ج: می‌توانید به موارد دیگری اشاره کنید که در آن فعل «بودن» را
 نمی‌توان تحت‌اللفظی در نظر گرفت؟ یوحنا ۱۰: ۷؛ ۱۱: ۲۵؛ ۱۴: ۶؛ ۱۵: ۱.

سؤالاتی برای مرور مطالب

- ۱- چه چیزی در شام خداوند نشانه است؟
- ۲- آیین بر چه امری دلالت دارد و چه چیزی را مَهر می‌نماید؟
- ۳- دیدگاه کلیسای کاتولیک در مورد حضور مسیح در شام خداوند چیست؟
- ۴- دیدگاه پیروان لوتر چیست؟
- ۵- چه اعتراضاتی نسبت به این دیدگاهها وجود دارد؟
- ۶- برداشت پیروان زوئینگلی در مورد شام خداوند چیست؟
- ۷- برداشت و دیدگاه پیروان کالون چه تفاوتی با دیدگاه پیروان زوئینگلی دارد؟
- ۸- اعتقاد پیروان کالون در مورد حضور مسیح در شام خداوند چیست؟
- ۹- چگونه فیضی که از طریق آیین دریافت می‌گردد، متفاوت است با آنچه که از طریق کلام دریافت می‌گردد؟
- ۱۰- شام خداوند برای چه اشخاصی بنیاد نهاده شد؟
- ۱۱- چه شخصی باید از شام خداوند محروم گردد؟